

Dora Kaprálová

Mariborská hypnóza

Větrné mlýny

Větrné mlýny

Brno 2025

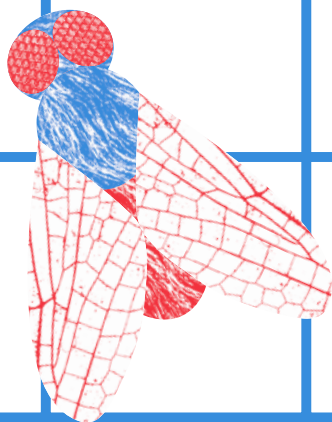
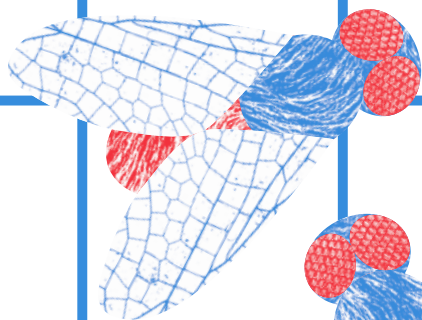
© Dora Kaprálová, 2025

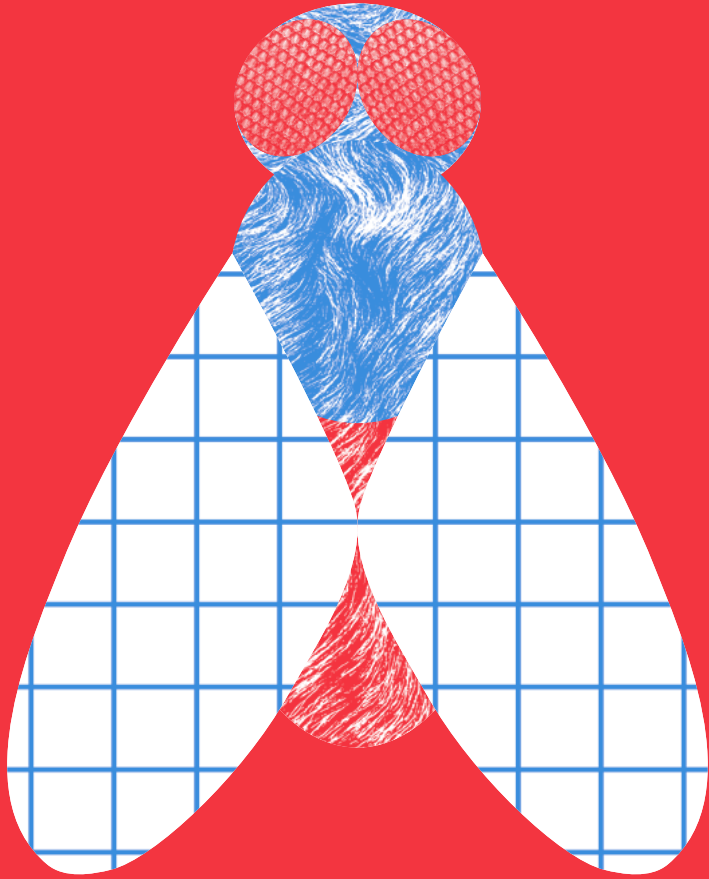
© Větrné mlýny, 2025

ISBN 978-80-7443-549-2

Dora Kaprálová

Mariborská hypnóza

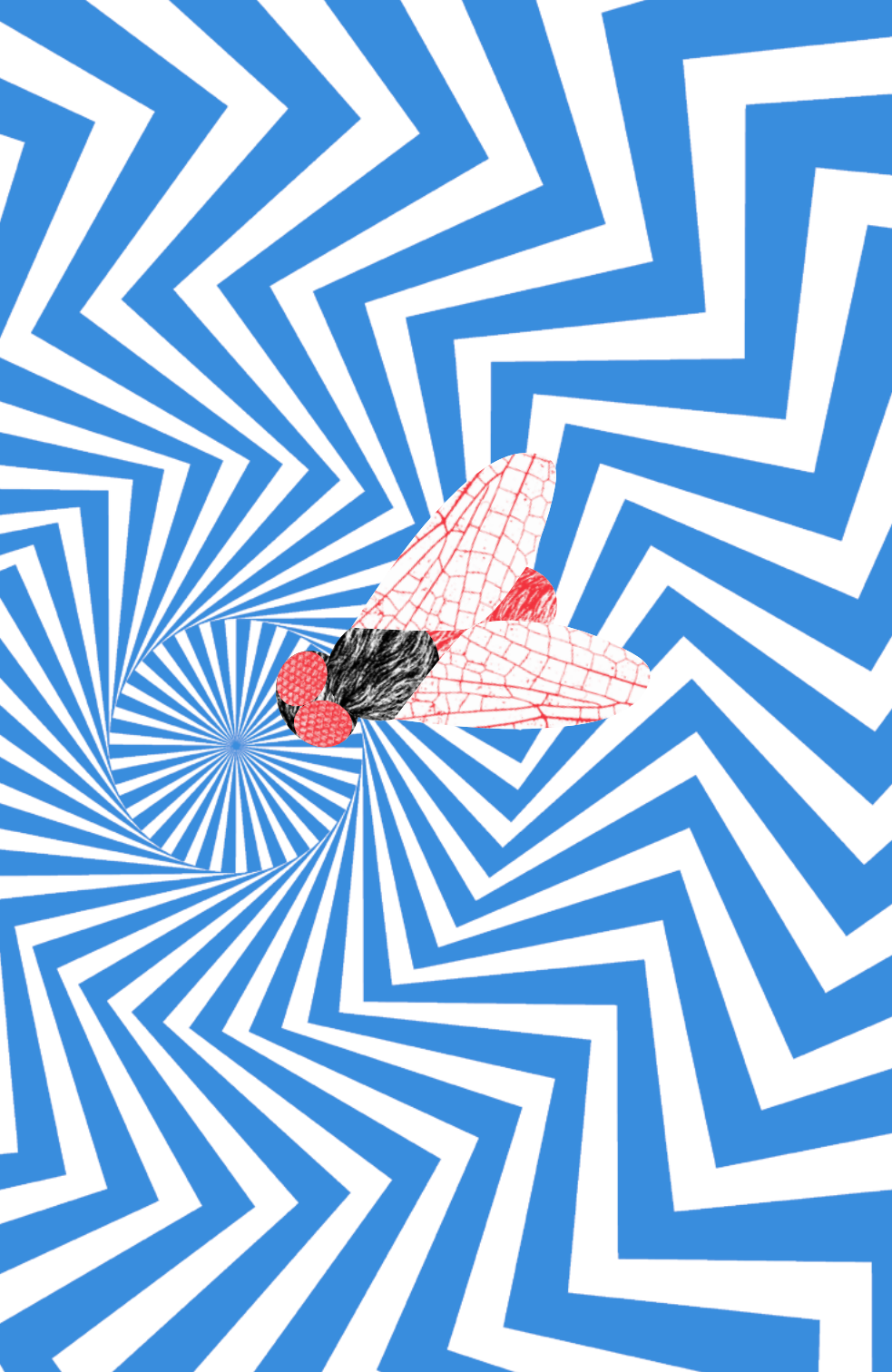

Dora Kaprálová

Mariborská hypnóza

*Moucha, štěnice a člověk
jsou jedinými živočichy,
kteří milují v každém období.*

Dino Serge Pitigrilli

*Štěstí se nečekaně ohlásí samo.
Náhodou zívne pes — a moucha
vlítne psovi do tlamy.*

Japonské přísloví

1

V přírodovědném muzeu v Londýně je za vitrínami dva a půl milionu exemplářů mouchy. Nejpočetněji je zastoupena moucha domácí. Její přišpendlená aerodynamická tělíčka připomínají zdálky malinké ukřížované Ježíše. Několik much domácích pochází i ze stotisícového Mariboru, který je po Lublani druhým největším slovinským městem.

Moucha jménem Elis mezi nimi není.

2

Z horké vany pozoruji svůj jasně červený kufr.

Čeká na mariborskou výpravu.

Na bílých kachličkách se kupí prach.

Když se dveře do koupelny průvanem otevrou, vzduch se zavlní a prach začíná poletovat.

Některé chuchvalce zlehýnka levitují.

Říkám si z vany, nemá smysl prach zamést, nemá to smysl, mám ještě sedm dní.

Prach je křehčí než motýl, lehčí než moucha.

Mouchy milují popelnice a rády kolonizují mrtvá těla, což je dobré ve forenzní kriminalistice. Poslouchám v rádiu rozhovor s forenzní entomoložkou, nejčastěji opakuje větu: Kolonizace mrtvých těl.

Na fejsbuku se lidé předhánějí v nenávisti. Tak třeba známý známého postuje video s tou a tou teroristkou, co vraždí ty a ty malé děti, a tím chce říct co? Nenávidíte ty, co vás nenávidí. Někdo jiný z opačného digi kmene napíše zas návodně: A vy se tomu v dnešní době díváte?

Svědí to a škrábe...

Zdravou mouchu domácí nesvědí a neškrábe nic. Na takové nuance precitlivělých lidských reakcí nemá čas a ani chuť. Létá si a dělá, jen co musí a co uzná za vhodné. Má na to dvacet jedna dní, potom umírá, odchází do věčnosti, zmizí, zgebne, vypne se, odbzučí do Černého moře, a mezitím stihne naklást kolem dvou tisíc vajíček. Není divu, že much je obecně stokrát víc než lidstva.

Co z toho plyne, netuším, ale mouchy by taková představa nejspíš potěšila.

3

V noci sebou neklidně hážu, jako bych byla zhypnotizovaná.

Kéž mě zhypnotizuje slovinské město Maribor, napadne mě v polosnu!

Kéž mě zhypnotizuje silou druhého největšího města v zemi, tak jako mě kdysi dokázalo zhypnotizovat mé rodné město.

Hypnóza úniku.

Hypnóza horkého léta.

Ostatně myslím si, že celý svět leží pod hypnózou jako pod těžkou duchnou z kachního peří už nějaký ten pátek.

Mrak hypnózy nás vláčí jako otroky neomylných pravd ze severu na jih, ze západu na východ a naopak, z umělé inteligence ke klimatické krizi, od autokracií a diktatur k buddhistickým meditacím a startupovým firmám.

Ze strachu a samaritánského komplexu otvíráme nejbizarnější zákoutí ezoterických věrouk a bojujeme, ačkoliv rukama tápeme ve tmě.

Ne tak moucha domácí. Ta se modlí párem šesti nožiček, jen tak mimochodně, bez ideologie spásy, během nasávání, létá si s blanitými křídly pokojně a vlídně a důvěřuje svému údělu, který naplňuje, aniž by o jeho smyslu jakkoliv pochybovala.